

Arrest
nr. 66 041 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DEVIS loco advocaat E. VERVAET, en van attaché L. DFECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 september 2010 het Rijk binnen en diende op 8 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 29 maart 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Kismayo en te behoren tot de Reer Dini-clan (< Marehan < Darod).

U werd op 20 november 1976 geboren te Kismayo en woonde er steeds in het Calanley-district. In 1993 stierf uw vader een natuurlijke dood. Begin 2006 begon u te werken in de winkel van uw nonkel, Musa Egeh. Op 2 september 2010 kwam Al-Shabaab naar de winkel van uw nonkel, M. E., en werd de winkel door Al-Shabaab gesloten. U werd meegenomen door Al-Shabaab en werd gedurende 10 dagen opgesloten in een cel. Uw nonkel kocht de bewakers om met smeergeld om uw vrijlating te

bekomen en beloofde Al-Shabaab dat hij u 2 dagen later zou terugbrengen naar Al-Shabaab opdat u Al-Shabaab zou vervoegen. Aldus werd u op 12 september 2010 vrijgelaten door Al-Shabaab. Op 12 september 2010 besloot u onder te duiken bij een vriend van uw nonkel, A. E., in het Shaqalaha-district te Kismayo. Op 15 september 2010 bevond u zich in het Shaqalaha-district te Kismayo bij A. E. wanneer u via M. O. telefonisch vernam dat uw moeder en uw nonkel, M. E., op 15 september 2010 gedood werden door Al-Shabaab. Eveneens werd de winkel van uw nonkel, M. E., die dag platgebrand door Al-Shabaab en werden uw broer A. en zus A. ontvoerd door Al-Shabaab. M. O. adviseerde u het land te verlaten. Op 15 september 2010 verliet u in de namiddag Kismayo en reisde u naar Nairobi (Kenia) alwaar u op 17 september 2010 arriveerde. Op 21 september 2010 verliet u Nairobi en reisde u met een vlucht van Ethiopian Airlines naar een voor u onbekend land waarna u op 22 september 2010 in België aankwam. U was ziek en werd naar het hospitaal gebracht. Na 10 dagen werd u ontslagen uit het hospitaal en op 8 oktober 2010 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Zo laat uw geografische en politieke kennis over Somalië te wensen over alsook blijkt uit uw gehoor dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is.

Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u geboren werd in Kismayo en uw gehele leven in Kismayo gewoond hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 31 januari 2011, p. 3). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg wat de grootste clan in Kismayo is (p. 12) en welke clan in aantal de meerderheid vormt in Kismayo (p. 10) repliceerde u te denken dat de Bajuni de meerderheid vormt in Kismayo (p. 12). Dit is echter hooguit bevreemdend gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat clanleden van de Bajuni slechts 2% uitmaken van de totale bevolking in Kismayo (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast verklaarde u dat er vele clanleden van de Hawiye wonen in Kismayo (p. 12) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat clanleden van de Hawiye eveneens slechts 2% uitmaken van de totale bevolking in Kismayo (zie informatie in administratief dossier). U voegde er aan toe dat er slechts weinig clanleden van Darod in Kismayo resideren (p. 12), hetgeen niet overeenkomt met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat Kismayo het traditioneel woongebied is van de Darod (zie informatie in administratief dossier) en de clanleden van Ogaden (< Darod) en Majerteen (< Darod) respectievelijk 60 tot 70 % en 25 tot 35 % van de totale bevolking van Kismayo uitmaken (zie informatie in administratief dossier). Gezien u – evenwel verkeerdelijk – verklaarde dat er vele clanleden van Hawiye in Kismayo resideren (p. 12) is het niettemin opmerkelijk dat u slechts één subclan van de clangroep Hawiye bij naam kon noemen (p. 15-16).

Voorts werd u gevraagd naar namen van dorpen in de onmiddellijke omgeving van Kismayo (p. 13). Hierop verklaarde u dat Jilib (p. 13), Jamame (p. 13), Afmadow (p. 13), Buale (p. 13) en Qooqani (p. 13) dorpen zijn die in de onmiddellijke omgeving van Kismayo zijn gesitueerd (p. 13). Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Jilib, Jamame, Afmadow, Buale en (Bilis) Qooqani respectievelijk ongeveer 100 km, 50 km, 120 km, 150 km en 120 km verwijderd liggen van Kismayo (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg of u plaatsen kon benoemen die dichterbij gelegen zijn bij Kismayo (p. 13) verklaarde u er geen te kennen (p. 13). U voegde er aan toe geen enkel dorp tussen Kismayo en Jilib (p. 13), Kismayo en Jamame (p. 13), Kismayo en Buale (p. 13) en Kismayo en Qooqani (p. 13) bij naam te kunnen noemen (p. 13). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens volgende termen opwierp: Dalxiiska (p. 17), Saamogia (p. 17), Biyo Guduud (p. 17), Dibiriq (p. 17), Jeciinley (p. 17), Yaaqalla (p. 17), Dol Ierei (p. 17), Golcad (p. 17), Guduri (p. 17), Aleele (p. 17), Xamareyso (p. 17), Qeyla Dheere (p. 17), Yaaq Bulle (p. 17), Xaar Xaar (p. 17), Laheley (p. 17) Kaadweyn (p. 17-18), Qod Qod (p. 18), Qandal (p. 18), Fuuma (p. 18), Goob Weyn (p. 18), Jumba (p. 18), Biyo Yare (p. 18), Luglaaw (p. 18) en Mukamaani (p. 18) beweerde u deze termen niet te kunnen verklaren (p. 17-18) hoewel het hier steeds dorpen betreft die zich in de zeer nabije omgeving van Kismayo situeren (zie informatie in administratief dossier). Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde dat Juba de naam van een rivier is (p. 18) doch dat u verklaarde niet te weten of de Juba doorheen Somalië stroomt (p. 18) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Kismayo gelegen is aan de monding van de rivier Juba (zie informatie in administratief

dossier). Daarnaast is het merkwaardig dat u geen enkel eiland voor de kust van Kismayo (p. 16) noch namen van Somalische eilanden in het algemeen (p. 16) kon noemen (p. 16).

Daarenboven is het bevreemdend dat u verklaarde dat generaal Morgan Kismayo controleerde van 1990 tot 1998 (p. 15) doch dat u verklaarde de naam van de militie of groepering waartoe Morgan behoorde (p. 14) noch de subclan van Darod waartoe Morgan behoort (p. 15) niet te kennen (p. 14-15). Eveneens bevreemdend is dat u verklaarde niet te weten door wie Morgan precies verjaagd werd uit Kismayo (p. 15) en er zelfs aan toevoegde te denken dat generaal Morgan vrijwillig Kismayo verliet (p. 15). Voorts is het merkwaardig dat u verklaarde nog nooit gehoord te hebben van Aden Serrar (p. 19) en beweerde dat Barre Hirale oftewel Barre Aden Shire (p. 19) de naam van een dorp is in de buurt van Kismayo (p. 19) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Aden Serrar en Barre Hirale oftewel Barre Aden Shire de leiders waren van de beweging Juba Valley Alliance (JVA) en dat JVA in 1999 Morgan en zijn groepering verdreef uit Kismayo waarna JVA de macht overnam te Kismayo (zie informatie in administratief dossier). Bovendien verklaarde u dat de rebellenbeweging Hizbul Islam nooit vocht in Kismayo (p. 19) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal blijkt dat Hizbul Islam in 2009 vocht tegen Al-Shabaab in Kismayo over de controle van de regio (zie informatie in administratief dossier).

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya, en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Abdirashid Jama Abdi en dat uitgereikt werd te Mogadishu op 8 mei 1990 kan gezegd worden dat het merkwaardig is dat u steeds verklaarde geboren te zijn in Kismayo hoewel het door u voorgelegde geboortecertificaat uitgereikt werd te Mogadishu (zie informatie in administratief dossier).

Wat betreft het door u voorgelegde attest op naam van Abdurachid Djama en dat uitgereikt werd door Dr. Marina Boscolo op 1 oktober 2010 te Brussel kan gezegd worden dat dit medisch attest geen bewijs vormt van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten omdat hierin geen uitsluitel wordt gegeven over de omstandigheden waarin u deze letsels zou hebben opgelopen.

Van het door u voorgelegde attest op naam van Abdirashid Jama Abdi uitgegeven door het Huis van het Nederlands dd. 19 januari 2011 kan gezegd worden dat de inhoud ervan ingaat tegen de aanvankelijke verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal en de gegevens die u opgaf in het kader van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dd. 1 december 2010. Immers, uit dit attest blijkt dat u 6 jaar lagere school liep en – tevens in het Frans – kan lezen en schrijven (zie informatie in administratief dossier) hoewel u eerder verklaarde nooit naar school te zijn geweest in Somalië en niet kan lezen noch schrijven (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 31 januari 2011, p. 6 en vragenlijst Commissariaat-generaal dd. 1 december 2010, punt 10).

De door u voorgelegde documenten uitgegeven door het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Vorst dd. 24 november 2011 en 24 januari 2011 alsook het door u voorgelegde ontvangsbewijs dd. 24 januari 2011 door het Ministère de la Région de Bruxelles-Capitale doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen gezien ze niet relevant zijn in het kader uw asielprocedure.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit.

Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als *“Enig middel”* de *“Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, alsook, artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 evenals de algemene beginselen van behoorlijke bestuur, waaronder het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”* in.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval.

2.4. Verzoeker voert de schending aan van het materiële motiveringsbeginsel en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Het middel zal verder vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Somalië te zijn ontvlucht omdat hij er geïsoleerd werd door de Al Shabaab die hem onder dwang hadden ingelijfd en zijn moeder en nonkel hadden vermoord. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst, en derhalve evenmin aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.3. Verzoeker legde een Somalische geboortecertificaat voor waarvan ter terechtzitting het originele exemplaar wordt neergelegd en meent verkeerdelijk *“dat het CGVS de echtheid van het geboortecertificaat niet betwist”*. Daargelaten dat verzoeker ter terechtzitting beweert dat hij pas veertien jaar was op de foto terwijl het duidelijk een foto van een volwassen twintiger betreft, wijst de commissaris-generaal er terecht op dat dit document, uitgereikt in 1990, als woonplaats Mogadishu vermeldt en verzoeker verklaarde geboren te zijn in Kismayo, waar hij ook zijn hele leven tot zijn vlucht zou hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 3). Verzoeker argumenteert dat *“op dat moment (1990) de officiële instanties zich in de hoofdstad Mogadishu bevonden en dat men daar een geboortecertificaat moest aanvragen en afhalen. Op zich weerlegt dat niet de verklaring van verzoeker dat hij van Kismayo afkomstig is. Bovendien vermeldt het geboortecertificaat zelf dat verzoeker geboren werd te Kismayo”*. Verzoeker blijft uitsluitend bij loutere beweringen die niet worden geobjectiveerd en de bevindingen van

de CGVS niet kunnen weerleggen. Ten slotte kan tevens blijken dat het embleem op het briefhoofd een achteraf aangebrachte slechte doordruk of fotokopie is en niet op het origineel papier voorkwam en dat de ingevulde persoonlijke informatie door verschillende typmachines is ingeschreven (zie kleur en hellingsgraad van de tekst). Aan het stuk kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht en het volstaat geenszins om verzoekers identiteit aan te tonen. Documenten dienen bovendien ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat zoals blijkt uit wat volgt, geenszins het geval is.

3.4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit blijkt echter evenmin uit zijn verklaringen. De CGVS heeft verzoeker uitvoerig ondervraagd over de Somalische maatschappij en hem aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen nu gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd.

Verzoeker meent dat hij *“wel degelijk (...) kennis heeft van het clansysteem”* en erin slaagde *“om verschillende clans en subclans bij naam en onderverdeling te noemen (...) alsook te vermelden waar deze clans voornamelijk verblijven”*. Het volstaat echter niet om enkele namen van clans en/of subclans op te sommen, wat gemakkelijk kan worden opgezocht en ingestudeerd, verzoeker moet aantonen dat hij deze gegevens kent uit zijn leefomgeving. Aldus kan slechts blijken dat verzoeker noch de clans in zijn beweerde regio van herkomst kende, noch hun (machts)verhoudingen. Verzoeker verklaarde immers dat de Bajuni er de meerderheid uitmaakten, dat er veel Hawiye wonen en slechts weinig Darod, terwijl uit algemene informatie blijkt dat Kismayo het woongebied is van de Darod en de Bajuni en de Hawiye er quasi niet voorkomen. De Raad ziet de relevantie niet van verzoekers opmerking *“dat het CGVS voorbij gaat aan het feit dat deze percentages in tijd kunnen schommelen.. De aantallen van deze clans variëren van tijd tot tijd”*, nu hij niet in het minst de percentages concretiseert en evenmin aantoont dat de informatie waar de commissaris-generaal zich op beroept niet correct of niet actueel zou zijn.

3.5. Verzoeker argumenteert dat hij *“er wel in slaagde om alle belangrijke steden rondom Kismayo te benoemen, zijnde Jilib, Jamame, Afmadow, Buale en Qooqani”* en *“meent dat het CGVS niet kan verwachten dat verzoeker al de omringende kleine dorpen uit het hoofd kent. Verzoeker geeft wel blijk van de belangrijkste omliggende steden te kennen.”* Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de essentie niet ligt in de *“geografische kennis”* van Somalië maar van zijn directe omgeving. Hij verklaart niet waarom een volwassen man van 35 jaar geen omliggende dorpen kon noemen in de regio waar hij zijn hele leven verbleef, zelfs geen enkele dorpsnaam herkende wanneer deze hem worden voorgelegd (gehoorverslag CGVS, p. 16-18). Verzoeker kende wel een aantal namen van verder afgelegen dorpen of steden die niet in zijn leefwereld voorkomen en dus ingestudeerd moeten worden. Voorts wist verzoeker niet dat de rivier Juba door Kismayo stroomt (*“zag die rivier nooit”* gehoorverslag CGVS, p. 18), wat er ontegensprekelijk op wijst dat verzoeker nooit in Kismayo is geweest. Verzoeker biedt ten slotte geen aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid inzake lokale milities en hun leidinggevende figuren. Er kan dan ook bezwaarlijk enig geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde Somalische nationaliteit en afkomst van Kismayo, Somalië laat staan aan zijn verklaringen er zijn gehele leven te hebben gewoond en gewerkt.

3.6. De overige documenten die verzoeker heeft neergelegd doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen en kunnen het voorgehouden asielrelaas niet adstrueren. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). De overige documenten van het *“Huis van het Nederlands”*, het OCMW en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben geen uitstaans

met het asielrelaas en zijn dan ook niet dienstig in onderhavige procedure tenzij dat hieruit duidelijk wordt dat verzoeker Frans spreekt en geletterd is, wat hij initieel ontkende maar achteraf bevestigde in het CGVS-verhoor. Wat de algemene informatie betreft die verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt, benadrukt de Raad dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het voorgehouden land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke aan te tonen dat documenten over Somalië relevant zijn nu hij niet aantoont afkomstig te zijn uit dit land waar hij ruim dertig jaar zou verbleven hebben (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verzoeker beperkt zich verder tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift bevatten elementen die er op wijzen dat verzoeker enige band zou hebben met Somalië. Zijn voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst komen dan ook klaarblijkelijk verzonnen voor, alsook zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Wat artikel 48/4 §2 c van de vreemdelingenwet betreft benadrukt de Raad dat aangezien verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins kan overtuigen, hij evenmin aannemelijk maakt dat zijn vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK